

(0138)

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga.
BARCELONA.PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.
Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

LA GUERRA PACÍFICA

HÉROE de Sagunto ha trobat la frasse justa per expressar una idea que no te cap ni peus, al manifestar-se partidari de la Guerra pacífica.

La Guerra pacífica! Tant se valdrà dir la fosquedad clara ó la c'aretat fosca; la raho de la sens-rahó ó la sens-rahó de la raho; la intel·ligència de la tonteria ó la tonteria de la intel·ligència.

Desgraciadament la guerra pacífica s' està traduint en la pràctica, per lo que toca à la Península ab tota mena de sacrificis, y per lo que respecta à Cuba ab un sens fi de iniquitats y de desastres.

Mentre lo general Martínez Campos emplea la dolsura, la benevolència, la suavitat y la persuasió, los mambissos s' entregan al incendi, al pillatge, à la destrucció, al assassinat, al crim en totes las seves manifestacions mes horrenses y salvatges.

Lo general Martínez Campos s' ha proposat rebalar los la sanch ab horxata de xuflas.... Pero fins ara 'ls mambissos atalayats ab la dinamita y 'l matxete no estan pas per refrescos.

Creu lo general y aixis ho ha dit, que tenint obertes permanentment las portes del indult, un dia ó altre s' presentaran sind tota la major part dels insurrectes. Tancarlos aqueixas portes—diu ell—equivaldrà á exasperarlos y á sumirlos en la major desesperació, y reduiràs á tal extrem, encare serian mes durs de pelar de lo que ho han sigut fins ara.

Pero apart de que ja casi no 's concebeix qu' en punt á barbarie pugan fer nous adelants, per ventura la seguretat que tenen de trobar ab l' indult la imparitat, no pot ser en certa manera 'l motiu mes poderós de la seva conducta depravada? Es molt cómodo cometre ls delictes mes espantosos, quan la porta del indult se converteix en una porta d' escape á disposició dels criminals.

Veus' aquí perque 'l gran desarollo que han adquirit á Cuba las partides insurrectes, pot ser degut al funest sistema de benevolència empleat, desde un principi pel general Martínez Campos.

Se tracta ademés de una nissaga ingrata y traidora mes prompte inclinada á traduir la hidalgua per debilitat, que á rendirse admirada á la noblesa de cert procediments.

Doneu la mà á un mambí en senyal de amistat y serà capás de pêndrela y subjectarla, pera ferivós ab l' altra al mitj del cor de una certa punyalada.

No pot ignorar això 'l general Martínez Campos. O sino que ho diga en Calixto García, un dels cabecillas de la passada guerra.

Ea la seva fulla de serveys hi figurau entre altres los següents mèrits:

A l' any '73 vā manar matxetejar á Punta Gorda, 52 persones indefensas. Poch temps després exter-

minava á la guarnició de las Tunas, que s' havia rendit á forces immensament superiors. En lo mes de juny del mateix any entrava á Manzanillo y matxetejava á disset voluntaris. No acabariam may si haguessem de continuar la trista enumeració de las hassanyas pel mateix estil realitzadas per aquest salvatge.

Un dia, mal ferit del cap, vā caure en poder de las tropas, y en lloc de aplicàrsell la pena del talio vā ser indultat.

A Madrid abont residi llargs anys vā cultivar lo tracte y l' amistat de 'n Martínez Campos. Lo general li bescà un bon acomodo; lo general vā protegirà un dels seus fills dedicat á la fotografia; lo general, en fi, va proporcionar un bon destino á Filipinas á un altre dels seus fills que no tenia medi de ganyar-se la subsistencia.

Major generositat, major noblesa no pot emplearse ab un enemic vensut.... ¿Y com han sigut pagades?

Calixto García apenas ha sentit la farum de la sanch espanyola inicuament derramada á la manigua, cap á Cuba se'n ha anat ab un dels seus fills, olvidant-ho tot: los favors rebuts, las atencions dispensadas, los devers del agrahiment. Al vell xacal ja li sorollan las dents; pero encare té cor de poderlas clavar en lo cos de la mare patria, abeurantse en la sanch que brolli de sas feridas.

Si 'l general Martínez Campos, enhorabona, al apoderar-se del sanguinari cabecilla, l' hagué sotmès á un consell de guerra sumarísim, arreglant'l is complices sobre la marxa, avuy no sentiria la generosa Espanya la mortal ferida de la mes miserable y descasada de las ingratituds.

Calixto García es sols un exemplar de aquesta rassa traidora é ingrata, que corre desfermada pels camps de Cuba, sembrant casi á mansalva l' espant y la desolació.

La ínbole de la guerra que sosté quadra perfectament molt bé ab lo seu caràcter y respon al propòsit satànic de aniquilar y destruir; descartar lo cos á tot perill imminent; refugir tots los combats serios, y prolongar indefinidament aquest estat de cosas intolerable, fins que Espanya agotí 'ls seus recursos, encare que Cuba haja de quedar al últim convertida en un pilot de ruïnes.

Y á tals iniquitats que van consumantse ab la regularitat mes espantosa, ha de respondre Espanya ab la guerra pacífica preconisada pel general Martínez Campos?

Tots los homes públichs, los uns per no perdre 'l poder de que disfrutan, y 'ls altres per no indisposar-se ab lo general de Sagunto, que continua sent la primera potència dintre de la monarquia restaurada, tots á una, si 's plau per forsa, acceptan ab sumisió 'l criteri funest del que havent fet un Zanjón, s' ha figurat que cada dia poden ferse'n!

En aquest punt estich enterament conforme ab l' arquebisbe de Toledo, quan diu:

«La meva opinió es que tots hem de tenir molt patriotisme y una gran abnegació; pero crech que 'ls verdaders rebels son á Madrid.»

Sent aquesta una veritat, pero una veritat mes gran que la catedral de Toledo, jocó es que 'l pais, qu' es qui en últim terme, salda tots aquests errors y totas aquestes torpesas ab la seva sanch y 'ls seus caudals, com es—repeteix—que no 's decideix á fer cara á tots los imbecils y á tots los eunuchs?

Ja que 'l poble paga, que 'l poble mani.

P. K.

FRANSA està á punt de aprobarse un projecte de llei declarant incompatible ab lo càrrec de representant del poble 'l de conceller administratiu de tota societat que tingui tractes ab l' Estat, com també tota ingerència en los sindicats qu' emiteixin ó pugan emetre valors cotisables en Bolsa.

La moral y la decencia resplandeixen en aquesta resolució, la qual tendeix á evitar escàndols, abusos y maledicencias.

Es possible que 'ls monàrquics espanyols, quals personatges més importants disfrutan sustanciosas prebendas en tota mena de societats necessitadas de certes tolerancies, arribin á imitar may en aquest punt als republicans francesos?

Allà hi ha hagut Panamás, es cert, pero s' ha renat la bugada á la vista del públic.

Y per evitar la reproducció de certs successos lamentables, se disposa que la toga dels legisladors se fabriqui ab una roba que no pot tacarse.

Aquí, en canvi, vivim en un perpètu estat de brutícia, y lo mes trist es que 'l pais ho tolera, que no sembla sino que ja hi estigui aclimatat.

¿Qué no ho saben?

Espanya es rica, opulenta y está nadant en l' abundància. Aixis ho diuen los conservadors, prenen peu de la recaudació obtinguda durant l' últim mes de octubre, qu' escedeix en 12 milions de pessetas á l' alcansada durant lo mateix mes del any anterior.

Pero ¿saben de que procedeix aquest augment? De redaccions del servei militar!

Lo govern conservador ha recaudat aquesta suma, encarantse ab un sens fi de famílies y diuent:

—Diners ó la vida.... dels teus fills!

Això, segons las teories conservadoras es un síntoma de la prosperitat del país.

Y sobre tot es una prova del benestar de las famílies que no han tingut mes remey qu' esquitxar la suma de 300 duros, per evitar que 'ls seus fills anesen a Cuba a ser víctimas del vomit, de la febre groga o del matxete dels mambises.

Lo general Borrero, nombrat comandant en jefe del sisé cos d' exèrcit, per empenys de 'n Cánovas y contra'l parer del Ministre de la guerra, apenas arribat a Logronyo, va arrengar als oficials de la guarnició, reunits en lo quartu de banderas del quartel, manifestant que 'l pressupost de la guerra es mesquí y deficient, qu' ell era'l continuador de las reformas iniciadas pel general Cassola, y que lo que va passar a Melilla y lo que passa actualment a Cuba es degut al malhadat pressupost de la pau plantejat pels liberals.

L' home mes benévol haurá de confessar la inconveniencia en los moments actuals de aquestas manifestacions fetas per un general a qui acaban de conferir li un càrrec oficial.

Si li ha sortit a n' en Cánovas
un altre granet al nas,
ja sab, donchs, lo que li toca:
grata que grata que gratarás!

La veritat sempre sura. Hasta'l Diari de Barcelona, en un moment de sinceritat y de franquesa ha hagut de reconeixer la immensa superioritat de la República francesa sobre la monarquía espanyola, per lo que respecta a la disciplina del exèrcit.

Allà al revés de aquí, los cassos deliberants están tancats als servidors de la patria que vesteixen l'honorós uniforme militar: allà, al revés de aquí, 'ls militars obeixen y callan, encare que siga nombrat ministre de la guerra un simple país.

No's necessita profundizar molt pera donar-se compte de la verdadera raho de aquesta diferencia.

Fransa 's regeix, d'xoscast, per unas institucions fermament arrreladas en las entranyas de la patria. Y l'exèrcit al servir a la patria serveix al régime que 'l país s'ha donat y qual norma de govern no es altra que la voluntat del país lliurement manifestada.

En cambi a Espanya fa ja mes de vint anys qu'estém rosegant l' os de Sagunto. Y si per una part es impossible empassarse'l, per altre costat se apela a tots los medis imaginables per impedir que 'l país l' escupi.

Tota situació violent deu apoyarse en la forsa bruta, y 'la que la posseixen, s' ho fan valer. Tontos serian si traballavan de franch.

Ecco il problema. Sr. Mañé!... Y amigo, ja que tant li agradava'l héroe de Sagunto, vají tragant Martinez Campos a tot pasto! *De aquellos polvos salen estos lodos...* D' aquells pronunciaments surten aquestas dictaduras militars, més o menos disfressades; pero sempre abrumadoras e incontrastables.

Pera formar lo nou concell de Instrucció pública, en Bosch y Fustegueras ha fet una tria de lo mes neo que ha tingut a mà.

Ni'l mateix Pidal, procedent de las massas carlistas havia demostrat may en los assumptos de l' ensenyansa pública un esperit tan reaccionari, com el que desplega en tots los seus actes l' ex-federal tortosi.

Per si Déu se descuidava de recompensarli aquests serveys, no dubta'l Sr. Bosch que 'ls liberals espanyols els ni pagarán el dia que puguin, que un dia o altre ha de ser.

CARTAS DE FORA. — *Vilafranca del Panadès.* — Morí fà quatre mesos Janne Boada, acèrtrim llinre-pensador, deixant una filla de 19 anys d' edat que no havia sigut batejada. Desde que aquesta pobra noya perdé l' apoyo de son pare, se veié rodejada pels ensotanats y 'ls neos que no li deixaven un moment tranquil, quan no al amenessab promeses, á fi de obligarla á rebre las aygues del batisme. Per últim hagué de sucumbir, víctima de la necessitat. La ceremonia del bateig va ferse ostentosament a la parroquia de Santa Maria, y era de veure com la pobra noya avergonyida plorava, mentres los ensotanats revestavan de riure com si haguessen fet una gran hassanya. ¡En vida del pare de aquella infelis havien de intentar una cosa semblant!... Me sembla a mí que no haurian tingut gaires ganas de riure!....

Montblanch. — L' arcalde Malet, carenda pur sang, mentre se celebrava'l novenari de ànimes, va prohibir que 'ls joves fessin ball de tarde, com tenen per costum en tots los dias festius. Aquest arcalde hauria de comprendre qu' encare no es rey d' Espanya l' currutaco de las húngaras, y que la etzegallada que ha comés està fora énteramente de las sevases atricubacions. Si lliures són los capellans de fer novenaris d' ànimes a las iglesias, lliures són també 'ls joves de ballar, si 'n tenen ganas.

Pobla de la Granadella. — Lo nostre ensotanat Mossén Miquel (a) Llana-bruta, las ha empresas contra 'ls liberals y principalment contra 'ls forasters, que segons ell han vingut a perturbar la pau del poble, sense considerar que foraster es ell també y que la pau de la població no té res que agrairli. Los atacs personals los ha dirigit principalment contra un pobre home, que 's dedica á purgar lo blat ab una màquina, traballant principalment los diumenjes, perque 'ls demés dias de la setmana prou ocupats estan la majoria dels pagesos en las feynas del camp. Y no considera Mossén Llana-bruta qu' ell mateix los diumenjes, fá doble jornal, dihen dugas missas, y

guanyantse sisís la suma de 50 ó 60 duros anuals que li abona'l poble. Per lo tant, sempre que vulgui atacar als demés fassí avants exàmen de conciencia, que per mes que ja sab tothom qu' una cosa es predicar y otra dar trigo, no es just que qui al ull hi te una viga s' entretengui á bescantar als que no hi tenen mes que una petita palla.... y encare si li tenen.

Castellgalí. — Contrariant los joves liberals y lliure-pensadors las imposicions del clericalisme, empenyat en que no havian de ballar, fundaren una societat recreativa titulada *La Tranquilidad*. Allí tranquilment se divertian y ballavan al só de una orga, los dias de festa y alguns vespres dels de traball. L' ensotanat va dirigirlos la proa, atacantlos desde'l cubell mistic; y com si això no bastés hi hagué un fabricant que despedí a alguns obrers que no havian volgut accedir á las exigencias del clericalisme, ingressant en lo cassino carcunda. Durant lo mes de octubre se celebrá a la iglesia'l novenari de ànimes predicateur un fraire del morro tort. Los de la *Tranquilidad* se reuniren cada nit y vinga tocar l' orga, sense fer mal á ningú. ¡Quina no seria la sorpresa de tots, quan á últims de mes, se presentá en lo local de *La Tranquilidad* el jutje municipal acompañant del secretari, de dos mossos de la Esquadra y de deu ó dotze individuos del cassino ultramontá, á apoderarre de l' orga, ab la qual, segons diguerer, los *tranquils* havian faltat al respecte degut á la religió católica! La persecució contra'l jovent liberal s' ha desencadenat de tal manera que la porta del Cassino signé espanyada, l' orga de las rahons ocupada y presos nou individuos que foren posats á disposició del jutje de Manresa. Aquestas persecucions religiosas fomentadas principalment per las intolerancies del clericalisme, un dia ó altre produhirán las mes funestas conseqüencies.

UN EXEMPLE

(Històric)

Lo rectoret de Viguera es un valent capellá, tan digne de figura entre 'ls perduts de primera, que 'l tribunal encantat del seu mérit y 'l seu pit, en premi li ha concedit cadena á perpetuitat.

¿Qué tal? Un rectó de pes arrossegant la cadena! ¿Per qué li han dat tanta pena? Ja ho veurán: casi per res.

A la quènta'l sacerdot pensa massa en la materia y quan té una empenta seria s' arbola y fa... lo que pot. Vejé un dia s' una ricota va posarla á examinarla, y tant devia trobarla atractiva y vistosota, que no poguen posar treva al foch que en ell va sentirse, va acabar per introduirse de huésped á casa seva.

No obstant, aquell dols estat al home no 'l contentava y veystent que no gosava allí de prou llibertat, demandá un dia á la mare de la graciosa pubilla que li concedis la filla per ama, que diuen ara, La pobra ignòcente dona escolta al rectó estornell, y la noya marxá ab ell al títul de majordona.

Passá temps: la mare al fi vejé ab natural horror que de sa filla l' honor anava per mal camí, y usant del dret maternal que la llei li concedia feu torná á la noya un dia cap á la casa payral.

Lo bon rectó s' desespera al perdre la seva joya: crida, prega, mes la noya no vol torná á la ratera.

L' home, veyst que no logra son propòsit, s' arrebata, treu un arma y.... ipim pum! mata

á la mare, es di... á sa sogra.

Després, feyna á la justicia.

Vé la vista del procés,

y á n' allí no 'n vulguin mes

d' infamias y d' inmundicia!

Lo capellá ha resultat

un perdis incomparable,

lo mes vil y miserabl

que la terra ha soportat.

Burlas á totas las leys,

abortos, dramas de nit...

totaixó ha sortit escrit

en sa fulla de serveys.

Y aquí tenen la manera

com, apagat ja 'l seu ciri

ha anat á pari á presiri

lo capellá de Viguera.

** * *

Lector: quan al vostre poble

lo venerable rectó

us parli ab indignació

d' algú perdonari ignoble;

quan citi las picardias

y las costums depravadas,

y us confi las xarranadas

y las mil alevorias;

** * *

quan de sa peroració arribi al extrém derré' y us cridi que alló tot vé de no tenir religió, sa prédica cansonera podéu fácilment tançarla dihentli:—Rector ¿que parla del capellá de Viguera?

C. GUMÀ.

LLIBRES DE TEXT

«Los estudiantes del parti se ufanan de tener entre sus libros de texto el *Manual del voluntario carlista* —(UN ORADOR DEL BANQUETE DE MIRAMAR.)

A declaració que acabo de reproduuir val un Perú.

Diguem com al final de las comedias d' enredo:

—¡Ahora lo comprendo todo! ¡Naturalment que en l' últim, y encare no resolt, conflicte universitari hi havia estudiantes que aplaudien la suspensió de don Odon de Buen!

¡Per supuesto! ¿Cóm poden aquests estudiantes acceptar obras seriament científicas, si entre 'ls seus llibres de text y en alta veu se 'n ufanan—hi

tenen lo *Manual del voluntario carlista*?

¿No saben qu' es aquest *Manual*?

Lo més estupendo conjunt de barbaritis que hajan llegit en sa vida. Està dedicat a don Carlos, y en la primera página l'autor declara que l'escriu pera 'ls joves que, «aún no siendo soldados en la actualidad ni habiendo vestido nunca de uniforme, desean no obstante, poseer cierta instrucción militar, en la expectativa de felices días de gloria....»

¿Cóm s' hi arribará a aquests felices días?

Lo *Manual del voluntario* ensenya'l camí. Obrím lo llibre per a la página 135, y llegim:

—Para destruir bien un puente, lo mejor es derribar los apoyos, pues su caída, á más de producir la de la bóveda ó tableros de los tramos, dificulta considerablemente las obras de reparación....

En la página següent:

—Los medios que para destruir los puentes se pueden emplear son: cargas de pólvora ó DINAMITA, para toda clase de ellos; cortar ó desmontar las vigas, en los metálicos y de madera, y el incendio, en los de esta última clase.

Pólvora.... dinamita.... incendi.... ¿No opinan que son deliciosos los llibres de text que s' ufanan de tenir los estudiantes carlistas?

Després d' aquestes ideas generals sobre la destrucció de ponts, l'autor s' extén en minuciosos detalls pera realisarla ab tota seguretat y á la perfecció. Cóm s' ha de fer lo forat pera volar la obra; quanta pólvora y quanta dinamita s' hi ha de posar; en quina forma ha de colocarse la carga. Una maravella de previsió destructora.

Pels de fusta, la recepta es tan curta com.... carlista:

—Para destruir los puentes de madera se les incendia, empleando para ello el PETRÓLEO.

Las cosas claras, y la lògica sobre tot: després de la pólvora y la dinamita, l' petróli no hi podia faltar.

Pero tot això no son res més que olivetas: en lo gran tiberí del *Manual del voluntario* hi ha plats molt més sustanciosos.

Saltém á la página 146. ¿Saben de qué entrém ari? Apòyinse en la paret y llegeixin:

—El reconocimiento y destrucción de un camino de hierro.... servicio encomendado las más de las veces á la caballería.... cferece á los oficiales de esta arma ancho campo en que distinse.....

¡Quina distinció! jeh?

Seguin:

—Para inutilizar las estaciones se destruirán: (Sempre pensant en destruir!) los aparatos de señales, rompiendo los cables y los discos; las agujas, rompiendo las palancas y los coginetes; las gruas, rompiendo las manivelas y ruedas dentadas; las placas giratorias rompiendo los ejes.... En pocas paraules, rompentlo tot.

Ara va venir la part més suculenta:

—Para inutilizar las locomotoras, se les lanza unas contra otras ó se estropean con un martillo el inyector y los tubos de enlace....

—Para inutilizar los wagones, lo mejor y más expedito es quemarlos; y de no hacer esto, romper las cajas de grasa, los frenos, las cadenes de union, etc.,

¡Atenció! Apoteosis final. «Volen sapiguer cóm se fa pera descarrilar un tren y enviarlo á can Pistrans?

Lo *Manual del carlista* n' fa una descripció encantadora: saborín, y considerin los estudiantes de bons sentiments quina classe de llibres de text gastan:

—Para hacer descarrilar un tren bastarà dejar algunos cables en su posición ordinaria, pero sueltos, quitando las brigadas de unión de unos cuantos rails; descubrir las traviesas ó apoyos aislados en que se apoyen, desviarslos un poco á un lado, pero insensiblemente, para que el tren siga la nueva direcció de la via.... y se precipite por el terraplen ó choque contra los taludes del desmonte -

¿No pot ferse de cap mes modo? Sí, senyor.... ¡Aquest carlista son tan fecundos!....

—Tambien se puede hacer descarrilar un tren colocado bajo los carriles hornillos de mina ó bombas, enya explosión ocasionarà la percusió de las ruedas....

A tot això hi acompanya una advertencia, qu' es un poema de bondat carcatòlica:

—Los descarrilamientos siempre se procurará hacerlos en las curvas, porque EN ELLAS ES MÁS DIFÍCIL LA REPARACIÓN.

Aquestes son las doctrinas contingudes en lo *Manual del voluntario carlista*, que un estudiant s' alaba públicament de tenir entre 'ls seus llibres de text.

Aquest es, efectivament, lo llibre de text que deu tenir lo qui aplauideix la inclusió de las obras del senyor de Buen en l' Índice.

—Tambien se poden fer descarrilamientos en les línies de ferrocarril, en les quals hi ha un sol carril, i en el qual hi ha un sol apoy, que es la traviesa.

—En el cas de que el tren no pugui sortir del carril, se poden fer descarrilamientos en les línies de ferrocarril, en les quals hi ha un sol apoy, que es la traviesa.

¿Que vol dir ciencia, zoología, botánica?...
Un bon estudiant carcatòlic, ha de tenir altres ideals.
Pólvera, dinamita, petróli, bombas, trens derrumbats....
Aixó, aixó!

FANTÀSTICA

S'ha dit aquests dies qu' en Martínez Campos à qui la té jura da no es pas à n' en Cánovas, sino à n' en Romero Robledo, que va per Madrid dihent pestes d' ell y desacreditantlo. Pero en Romero Robledo s' aguanta agafat als faldons de D. Anton, y encare que aquest se posés en mànegas de camisa no deixaria ell los faldons de la casaca, que li serveixen de salva-vidas. Y ensenyant la dentadura exclama fent el valent:

— A n' à mi que no m' ataquen que m' defenso hasta ab las dents.

Son moltas las entitats, corporacions y particulars que han contribuit à la Tombola organisada pel Foment del Traball nacional à benefici de les famílies dels reservistes, ab donatius y regalos de algún valor.

Pero, en cambi, no se sab de cap eclesiàstich que s' haja després de una malla per tan caritatius objecte.

D. Jaume va assistir al acte de la inauguració limitantse à concedir 40 días de indulgència à tots los presents.

Un industrial algo volteria deya:

— La indulgència mes que nosaltres que 'ns gràtem la butxaca sempre que vé l' cas, qui la necessita en tot cas son los ensotanats que no tenen mai una pesseta per remediar las desdixas del país.

Una notícia interessant:

«El ministro de Fomento ha acompañado hoy à Palacio al niñ de la jota que trajo de Aragón.»

Per lo vist lo tortosí Bosch no vol ser menos que l' antequerá Romero Robledo.

Si aquest es-lo ministre de las peteneras, D. Albert aspira à ser lo ministre de la jota.

¡Y la nació espanyola que vagi ballant!

Diálech pel cable:

Desde l' Habana:

— No m' basta saber que l' president del Consell de Ministres y l' general Azcárraga estiguin conformes ab los meus plans: necessito coneixer l' opinió dels demés ministres.

Desde Madrid:— General, estigui tranquil: lo ministeri unànimement està conforme.

— ¿Ab los meus projectes?

— Si senyor, ab los seus projectes... y ab continuar menjant.

Al bisbe de la Seu de Urgell acaban de nombrarlo Cardenal.

¿Y donchs D. Jaume, cóm es que no s' recordan de vosté?

Fàcils son de adquirir los puros de l' Habana; pero las brevas de Roma passan altas.... ¿no es veritat, don Jaume?

No sé si broma ó en serio s' ha dit que lo de Cuba s' transigiria, concedint certas facultats à la isla y cunyat à la bandera espanyola la estrella solitaria.

En tot cas, per donar mes exactitud al símbol, serà necessari que hi cunyat una estrella ab què.

Avants eran los progressistas els que solemnisavan invariablement lo sant del Avi, ab grans fàtories. Pero avuy los progressistas ja no menjan. En materia d' endrapar los carlins els han sustituit.

Eran 900 els que l' diumenge van reunir-se à Miramar... 900 que units al número 100 de un cert lloc molt necessari, sumaven un miler.

Entre la trepa carcunda s' hi veia, segons diuhens, un capellà ab sotana, manteu y boina blanca. No li faltava mes que l' detente y l' trabuch per acabar d' èsta en caràcter.

Aixíson la majoria d' elles, y Lleó XIII si no li agrada que s' penji.

Un xitxaretlo al brindar va dir que tots los estudiants de la seva corda s' honravan tenint com à principal llibre de text el *Manual del voluntario carlista*;

qu' es un tractat de matar y destruir, y que ab tot y això no figura al Indice com las obras de *Història natural* de D. Odón de Buén.

Naturalment que totes aquestes bravatas no s' acostuman à fer sino quan se té l' cap enterbolit per la bravada del such de canadelles.

Pero de totes maneras no deixa de ser, ja que no alarmant, en extrém significatiu, que 'ls carlins se presentin avuy mes envalentonats que mai.

Ja coneixen ells que 'ls homes de la restauració, al desencadenar la reacció religiosa que tots lamentem, únicament per ells traballan.

Es una llei natural que no té retop: sembréu grans de rosari y reculliréu boynas y guerras civils.

Tothom li pregunta lo mateix:

— D. Práxedes ¿qué li sembla lo de Cuba?

— D. Práxedes ¿qué 'ns en diu de las declaracions de 'n Martínez Campos?

— Home, un jefe de partit, en las presents circunstancies, ha de manifestar la seva opinió. Per Deu, D. Práxedes, diguins alguna cosa.... Parli de una vegada.

Tot inútil. D. Práxedes calla. D. Práxedes no parlarà encare que 'l mon s' ensorri. Es mes: si s' proposava dir alguna cosa, no podria.

— Saben lo que ha fet el tunante? S' ha agafat lo túnep, se l' ha baixat fins als llavis y se l' ha entatxonat à la boca en forma de tap.

Y s' mira als seus amichs somrient ab maliciosa, y sembla que digui:

— Ja ho veyeu: no hi ha com tenirlo ben llarg.

Per mentres en Martínez Campos tallí 'l bacallà, serà necessari introduhir una reforma insignificant en la Constitució del Estat.

No es casi res.... una petita qüestió de nomenclatura.

Consisteix simplicement en sustituir las paraulas Poder executiu, per Poder executat.

Quin disgust no ha tingut en Romero Robledo al veure que 'l Consell d' Estat se nega à conmutar per 14 anys de desterro la pena de 14 anys de presidi que 'ls tribunals de justicia imposaren al famós afamant Vazquez Varela.

Capás es, segons diuhens de Madrid, de passar per damunt de aquest dictamen, y concedir per si y ante's la conmutació solicitada.

De este mundo en las marañas

suele pasar siempre así:
No se encuentran las montañas;
pero los flamencos sí.

Crónica mística:

Lo capellà Cesáreo Pérez, autor del assassinat de la mare de la seva majordona, la qual s' oposava à que la seva filla visqués ab ell, ha sigut condemnat à cadena perpètua en l' Audiència provincial de Logrionyo.

Item mes: Lo jutje de Cádiz cita, crida y emplassa à un tal Alejo Bravo Hidalgo, hermano de las escuelas catòlicas, en la causa que contra 'l mateix está instruït per abusos deshonestos.

Ja sé lo que algú dirà: que 'ls ensotanats son homes com els altres, y que per lo tant están subjectes à la influència de las malas passions.

— Ho volen així? Donchs llavoras que no 'ns pintin à Sant Cristòfol nano, y que no 'ns vinguin à ponderar las excelències del celibat del clero.

Si son homes com els altres, que s' hi vesteixin, y fassin honestament tot lo que fan els homes amichs de no pecar y sobre tot amichs de no delinqüir.

Saben perque 'n Silvela està omplint d' encens al héro de Sagunto? Bé s' veu ben clar.

En Silvela vol manar à tota costa, y ara mira si ab l' encens fa estornudar al idol. Si ho consegueix ja té la fortuna feta, perque, com qu' es tan llest dirà:

— Ja ho acabéu de veure, al preguntarli jo si volia que formés ministeri, ha mogut lo cap en sentit afirmatiu.

SOLUCIONS

A L' INSERTAT EN LO ULTIM NUMERO

1.º XARADA.—Dí-nas-ti a.

2.ª ENDAVINALLA.—Violi.

5.ª CONVERSA.—Tárrega.

2.ª ROMBO.

P A L
P A L L A
B A L B I N A
L L I M A
A N A
A

5.ª GEROGLIFIC.—Vista llarga y llengua curta.

Han endavinat totes las solucions los ciutadans Xinxonet, Una del Brasil y Nicodemus: n' han endavinat 4, Mossén Torrecacaus, Ramón Torres, Adjutori Turull y Un Montanyés; 3, Sicutérat y P. M. del Hort; 2, Un Peraire y 1 no más J. Correti, B. de San Sebastián y Faluga rossa.

XARADA

— Bon dia tingui, Total;

— Què volia D. Quima?

— Un palpís per en Marsal

que no sigui massa prima.

— ¿Un de invertida-segona,

vol dir que se l' cruspirà?

— ¡Ay, tant pensa ab la Ramona

que no s' cuida de menjá'.

PERE PRATS Y VILA.

GEROGLIFICH

: : +

FI

e e e e e e e e

+

FI

uuuuu

uuuuu

REVENTA MOSQUITOS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans Peret del Cafè, Patxirrixo petit, Piculí, Un Xinxonet, Misfits de Castellà, Emilió Prats, J. Giné (Heres de casa), J. Torné, F. N. (Noy de Lleyda), Lluís Viola P., Salvador Porras, J. Bergadà, Pere del Pi, Ari-May, Pepet Panxeta, Marcial G., X. V. y Z., Carrerita, Seba Truño y C. A., Un de la C. del Airós, Joan Wamba, A. Sabaté del Vendrell, P. Prats y Vila, B. Lluraca y Rímat, A. Ell, T. Rebig y Filiberto Polvany. — Lo que 'ns envian aquesta setmana no fa per cosa.

Ciutadans Ll. R. Grissette, J. Roger, Joani Coral, Pere Carreras, R. Martí Corbera, Aguilera, Ardèueret dels Corrills, S. Tarp, Un Barceloní, J. Poll-Rich, Peret, P. P., R. F. (a) Mauser y Ladiv Bullidura. — Insertaré una cosa de que 'ns envien.

Ciutadà F. Mario: De las dos preferérm la de la Butlla. — Xavier Alemany: Mil gràcies per l' envio. — Salvador Bonvia: ¿No podríem enviar una altra composició que no siguis de peu forçat? Ho preferírem.

Jumera: Mira'ém de aprofitar-ho. — A. Rus (Figuera): De questa classe d' assumptos no se 'n'cupa 'n' nostre periodic. — Sagrera: No va prou bé. — Si quel del Full: Tampoch. — J. M. Ribas: Hem registrat la cartera y no trobem la composició à que 's refereix: senyal que s' haurà extrauat. — Viols: Lo que 'ns envia es molt fluix. — J. Salleutag: Y lo de vosté incorrecte. — Cap gros de Montserrat: Hi ha molt de copia, perque sens dupte la poesia l' ha copiada de algun puesto. — Martí Giol: Va molt bé. — Quimet: Idem. — C. Martí: No 'ns veiem ab cor de aprofitar-ho. — Pistacho: No 'ns agrada prou. — J. Pujadas Truch: Idem. — Jej h' e Jespus: Va be: gràcies. — F. Nogués: L' aricle sobre ser incorrecte de forma, té escassa novedat. — A. del Corral: Acceptérm la seguidilla; l' altra s' hauria de refer, donant-li una forma mes adequada. — Ramonet: Gràcies: està bé. — Lope de Pega: Mirarem de aprofitar alguna cosa. — P. Grané: Enterats.

AVÍS INTERESSANT

La Campana de Gracia

pera 1896

S' està preparant aquest popular almanach, que aquest any surtirà trasformat completament.

Tindrà forma de llibre enquadernat, ab una cuberta al cro-mo y amenitats ab innumerables dibuixos intercalats.

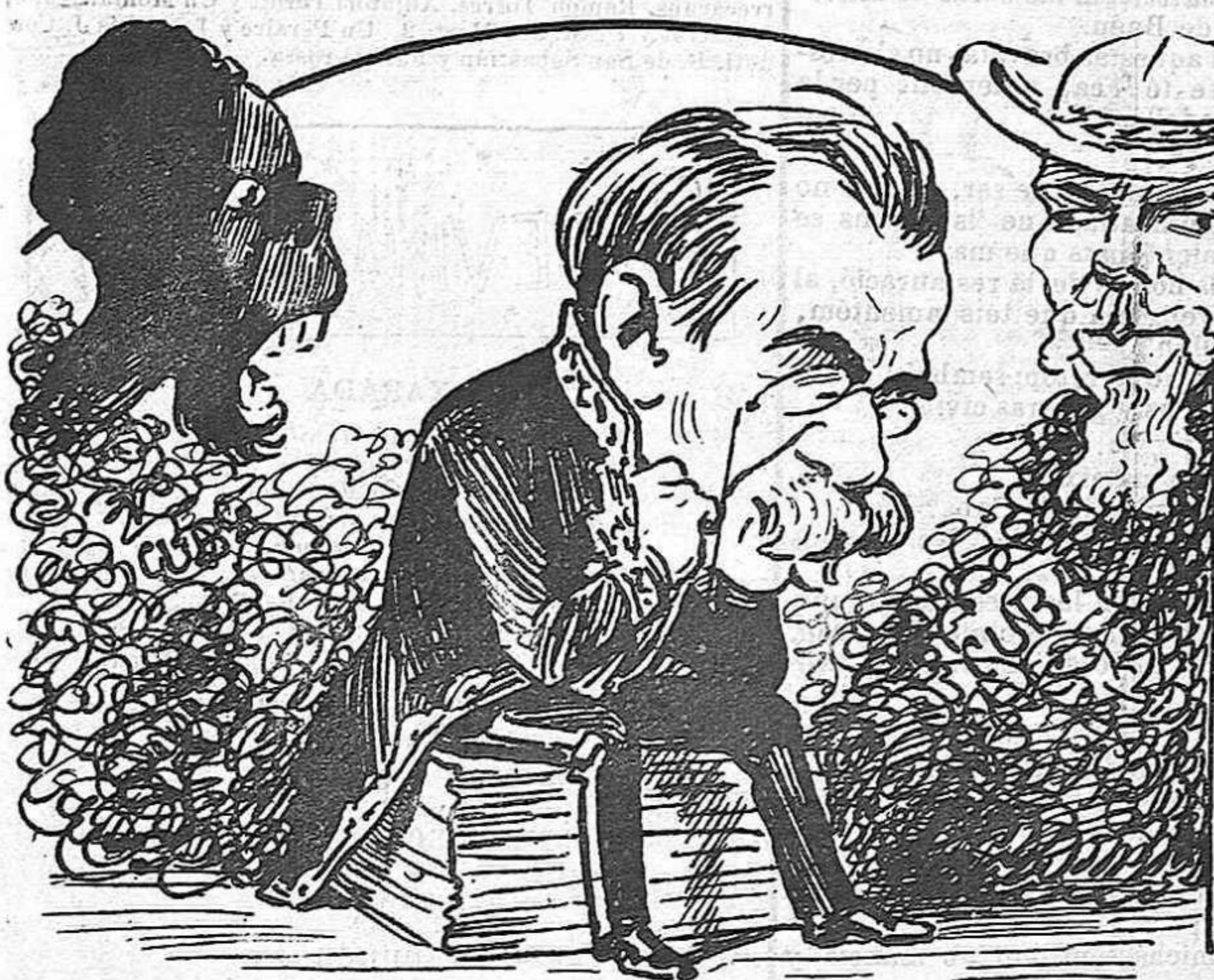
Lo preu no s' varia, valdrà com sempre 2 ralets.

S' admeten pedidos.

LOPEZ, editor.— Rambla del Mitj, 20.

A. Lopez Robert, impresor.— Asalto, 63.— BARCELONA

PLAT DEL DÍA

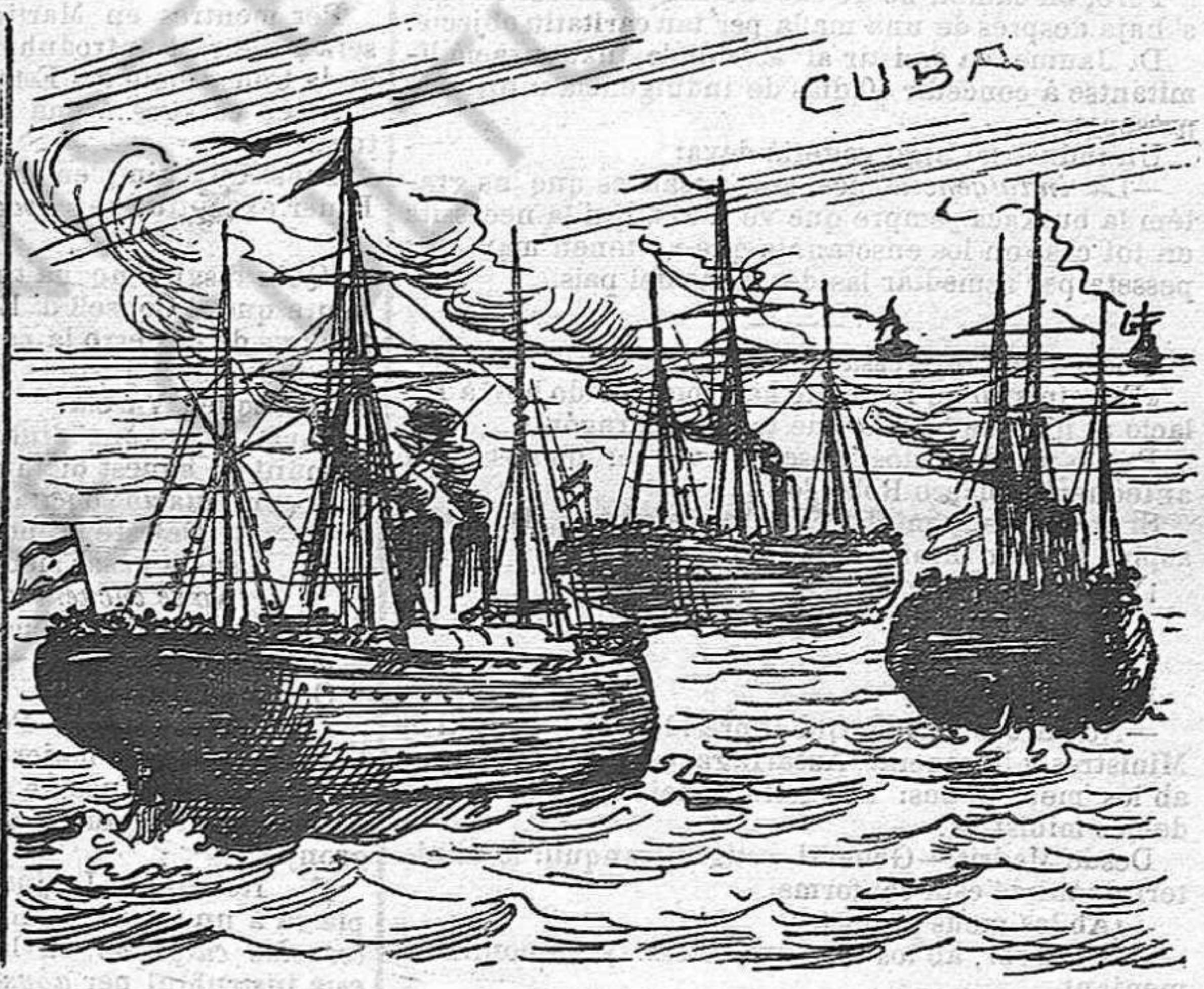
¡Pobre D. Antón! Entre l' amo y l' negre ni menos sab que dir.

Y, en cambi, D. Práxedes, no vol embolicarse y's calla lo que sab.

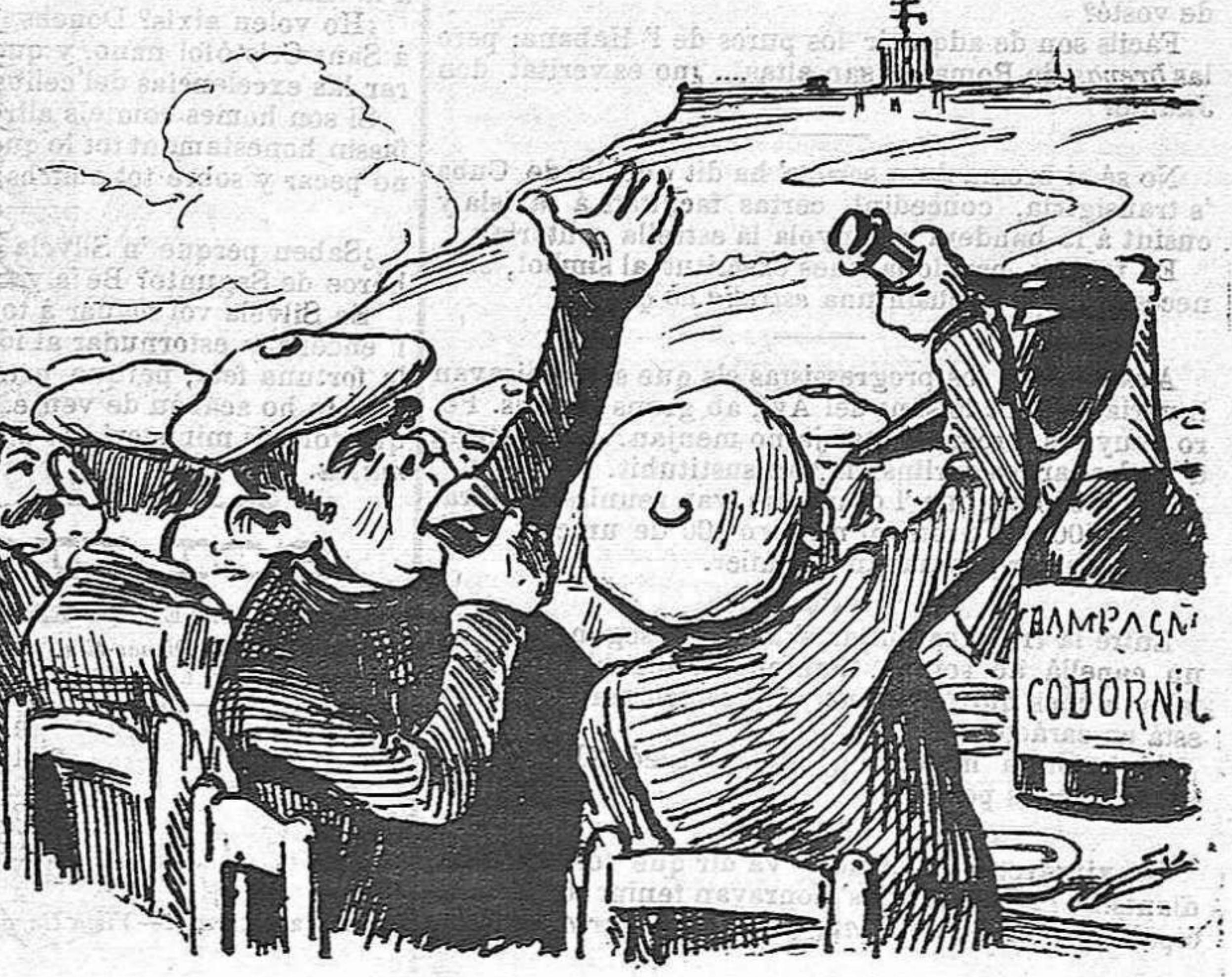
Per la seva part en Silvela, vinga incensar al ídol, per veure si dona la crassonada de fer un bon miracle.

Y entretant cop d' enviar remesas de soldats á Cuba.

Fins que s' acabin los homes, que llavoras hi comensaré a enviar al bello sexo.

Y vels hi aquí que aprofitant lo tripioch, los carlins s' han tirat á la montanya... de Montjuich.